

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

ПРЕДЛОГА ФАКУЛТЕТА ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ ЗА ДОДЕЛУ ВЕЛИКЕ ПЛАКЕТЕ СА ПОВЕЉОМ УНИВЕРЗИТЕТА УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Професор **Драган Петровић** је рођен и школован у Београду.

На Факултету драмских уметности дипломирао је 1988. у класи пок. професора Владимира Јевтовића.

Од 1986-2002. године, најпре као стипендиста, а од 1988. у сталном ангажману, као првак Дrame, игра у Југословенском драмском позоришту.

Драган Петровић је наш врстан глумац средње генерације, познат и омиљен широкој публици. И не без разлога. У његовој глумачкој биографији налази се безмало стотину позоришних и преко педесет филмских и телевизијских улога. И ни за једну, било да је главна, или епизода (јер се *глумац Пеле* није либио да игра мале улоге, ако су изазовне и глумачки интересантне), нећете моћи да кажете да није особена, простудирана, прецизна и надахнута. А много је оних које је стручна јавност оценила као изузетно глумачко достигнуће и наградила највећим наградама које се додељују за глумачке бравуре. Поменимо Велику повељу за мушку улогу у филму "КОРДОН", награде "Миливоје Живановић", "Зоранов брк", "Златни Ђуран", "Златни беоцуг" за трајни допринос култури града Београда....

Верујем да као колеге и као публика добро познајемо глумачки опус Драгана Петровића, али оно због чега он данас прима ову значајну награду јесте његов рад са студентима и допринос глумачкој педагогији код нас. А тај допринос је, као и његова глумачка каријера, светао, упечатљив, велики и племенит.

1998. године, на позив Катедре за глуму ФДУ, Драган Петровић прихвата место асистента на предмету Глума, а 2011. године биран је у звање редовног професора на Факултету драмских уметности, за уметничку област Глума, предмет Глума. Предаје на основним, мастер и докторским уметничким студијама.

У периоду од 2006 – 2015. године био је шеф Катедре за Глуму, а од 2010. је члан Савета Факултета драмских уметности. 2015. године обављао је функцију проректора Универзитета уметности у Београду.

2003. године почиње са самосталним радом и прима своју прву класу. Ово је значило прекретницу у глумачком ангажовању Драгана Петровића. Глумачка педагогија и рад са студентима га све више „узимају под своје“, стављајући га пред дилему шта је оно чему се потпуно посвећује. И с великом радошћу констатујемо да је његова одлука да то буде рад са студентима, са младим глумцима, велики беневит за Факултет драмских уметности и Катедру за Глуму.

У протеклих 17 година, поред *професора Пелета* стасало је близу 50 младих глумаца. Све су то већ значајни млади ствараоци, који носе репертоаре београдских и српских позоришта, плене са филма и телевизије. Да овај говор не би био предугачак, поменућемо само неке: Петар Бенчина, Немања Оливерић, Тамара Драгичевић, Јована Стојиљковић, Марта Бјелица, Милош Биковић...

Он ради са својим студентима на опуштен, духовит, али деликатан, ненаметљив начин, потпуно потискујући своју глумачку личност, са бескрајним уважавањем природе талента и склоности и способности сваког појединог студента. Иако у глумачком животу врло импулсиван, професор Петровић је у раду са студентима бескрајно стрпљив, спреман да подстиче, мотивише, надахњује студента да дође до најбољег личног решења колико год је то нужно. Из свог уметничког бића он одлично разуме колико се млад глумац саплиће, пада, одустаје, и колико му је потребно да постоји неко ко дува ветар у његова једра.

Студенти професора Драгана Петровића Пелета знају да увек могу да рачунају на тај ветар и то је разлог што су сви високо и лако полетели у глумачки живот.

Катедра за Глуму не заборавља своје велике и значајне професоре, творце модерне глумачке педагогије код нас: Миленка Маричића, Огњенку Милићевић, Предрага Бајчетића, Мињу Дедића и Владу Јевтовића. А сви они данас имају достојног наследника у професору Драгану Петровићу.